Gadó Gábor

ÉJJEL AZ UTCÁN

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 18. szám, 2019. május 3.

Felmondhatok-e azonnali hatállyal egy szerződést arra hivatkozással, hogy ha a megállapodás netán mégis fennmaradna, azt utóbb meg fogom szegni? Adósként, ha tudom, hogy rövidesen fölhagyok a kölcsön törlesztésével, kiléphetek-e pusztán emiatt a jogviszonyból? Ha meg árut szállítok, és a rám bízott rakományt tervezem épp összetörni, üzenhetem-e a megrendelőnek: mindketten jobban járunk, ha még a „baleset” előtt elfelejtjük a szerződést? És ha a jogosult nem akceptálná szempontjaimat, védekezhetnék-e azzal, hogy jogos érdekem indokolja a szerződés felmondását, mivel a teljesítés önhibámból történő elmulasztása – a másik fél jogos díjcsökkentése miatt – anyagi veszteséget okozna számomra.

Ha az Olvasó azt hinné, hogy két, a polgári jogi vizsgán megbukott diák jogászkodik a „Vén diákban” üres vodkás poharak társaságában, alaposan téved. A Mahir Cityposter Kft. magyarázta a *HVG*-címlapok hirdetőoszlopain való elhelyezésének beszüntetését és a lap kiadójával kötött szerződés azonnali hatályú felmondását azzal, hogy mivel a Mahir *nem tud teljes mértékben eleget tenni vállalt kötelezettségének, nem képes garantálni a teljes darabszám megjelenítését, a szerződés értelmében nem lesz jogosult hirdetési díjra, ez pedig nem szolgálja a cég érdekeit.* Röviden: a várható (tervezett) súlyos szerződésszegésre ezúttal nem a sértett, hanem az elkövető hivatkozik, egy üzleti vállalkozás, amely a politikai útonállás aktusát leplezi el magánjogi nyilatkozatokkal. A Mahir érvelése amúgy kísértetiesen emlékeztet arra a Karinthynak tulajdonított mondásra, miszerint az író nem szívesen ment éjjel egyedül az utcán, attól félt ugyanis, hogy még leüt valakit.